

عنوان مقاله:

شناخت عنصر حقیقت ماندنی در داستان ویس و رامین اثر فخرالدین اسعد گرگانی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات جدید در علوم انسانی، دوره 3، شماره 22 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

علیرضا تقوی کوتنایی - کارشناس ارشد، دانشگاه سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

ویس و رامین فخرالدین اسعد گرگانی، از نخستین داستان های عاشقانه ادب فارسی در قالب مثنوی است که بسیار ساده و روان و دور از پیچیدگی های زبانی است و اثرپذیرش آن از زبان عربی اندک است. همه ما آگاهییم که هر داستانی دارای عناصر داستانی است که برخی از عناصر در برخی داستان های کهن از داستان های نوین جدا شده اند. از جمله عناصری که باعث شده تا تمایزی بین داستان های نوین امروزی با قصه ها و داستان های کهن پیدا شود، حقیقت ماندنی آن ها است. بدین ترتیب حقیقت ماندنی کیفیتی است که داستان را پیش چشم خواننده مستدل و محتمل جلوه می دهد و موجب پذیرش آن می شود. بنا بر این تعریف گفته می شود در ویس و رامین هیچ گاه واقعه ای استثنایی رخ نمی دهد تا بر اساس آن حقیقت ماندنی داستان متزلزل شود، چرا که به نظر می رسد این داستان داستانی واقع گرا با انسان های معمولی و حوادثی طبیعی است و خواننده بدون آن که از مسیر نادرست داستان احساس ناراحتی کند و یا مطلبی را غریب و دور از ذهن و غیر منطقی یابد. به دنبال داستان سرا کشیده می شود.

کلمات کلیدی:

حقیقت ماندنی، ویس و رامین، فخرالدین اسعدگرگانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/720397>

